

«Θερινά Σινεμά» «Χρώμα δεν αλλάζουνε τα μάτια» «Θα ξαναβρεθούμε» «Ο πιο καλός ο μαθητής»

ΑΚΟΥΝΗΤΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑΚΙΑ ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΑ ΠΑΛΗΚΑΡΙΑ ΚΟΙΜΙΣΜΕΝΑ ΑΡΚΟΥΔΑΚΙΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ

(μπαίνει μαθητής της Στ' τάξης φορώντας φουστανέλα)

ΝΤΑΝΙΕΛ--Ακούσατε ακούσατε, Άγγλοι, Γάλοι Πορτογάλοι, μωαμεθανοί και διαμαρτυρόμενοι...ακούσατε ακούσατε...πωλείται χώρα φτωχή αλλά..

ΠΕΤΡΟΣ-- Ε!! Ε!!! τι λες μωρέ? Τι λες...?

ΝΤΑΝΙΕΛ--Τι λέω?

ΠΕΤΡΟΣ--Αυτό είναι από άλλο έργο, εδώ είμαστε για να πούμε για την Στ' τάξη του 2^{ου} Δ.Σ. , για το τέλος, το ξέχασες?

ΝΤΑΝΙΕΛ --Α! ναι, ναι...καλά λες, τώρα το θυμήθηκα, κάτσε να το πάρω από την αρχή..

(βγαίνει και ξαναμπαίνει φορώντας πάλι την φουστανέλα)

ΝΤΑΝΙΕΛ --Ακούσατε, ακούσατε...μαθητές, γονείς και δάσκαλοι...ακούσατε, ακούσατε...απόψε θα σας παρουσιάσουμε...

ΠΕΤΡΟΣ —Ε!εεε, τι είπαμε? Αυτό είναι από άλλο έργο και συγκεκριμένα από το Μεγάλο μας Τσίρκο του Ιάκωβου Καμπανέλη..

ΝΤΑΝΙΕΛ —Ξέρω, ξέρω, που παίχτηκε το '73 από Καζάκο, Καρέζη στη διάρκεια της χούντας, ξέρω, δεν είμαι ανιστόρητος.

ΠΕΤΡΟΣ —Ωραία, αφού ξέρεις ότι δεν είσαι εδώ για το Μεγάλο μας Τσίρκο τότε γιατί φοράς ακόμα την φουστανέλα?

ΝΤΑΝΙΕΛ —Ε? καλά λες, λάθος, πάμε από την αρχή...

(βγαίνει και ξαναμπαίνει καμαρωτός, καμαρωτός)

ΝΤΑΝΙΕΛ —Ακούσατε, ακούσατε...(σταματάει κοιτάει πίσω του), γονείς μαθητές και δάσκαλοι ..(σταματάει και κοιτάει πάνω του)..ακούσατε, ακούσατε...(κοιτάει γύρω του)...απόψε θα σας...(ξανακοιτάει γύρω του και μιλάει γρήγορα) απόψε θα σας παρουσιάσουμε στιγμές από την σχολική ζωή των μαθητών του σχολείου μας.... Ουφ! Τα είπα...

(κάνει να φύγει και ξαναγυρνά)

ΝΤΑΝΙΕΛ —και μην ξεχνάτε, σουβλάκια δεν έχει απόψε...μπορεί να έχει όμορφη βραδυά, αλλά σουβλάκια δεν έχει

ΠΕΤΡΟΣ —πάμε βρε να φύγουμε και άσε τα σουβλάκια και την όμορφη βραδιά.

ΝΤΑΝΙΕΛ —Βιάζεσαι, πολύ βιάζεσαι, φεύγουν όλα τόσο γρήγορα, φεύγει η νύχτα, φεύγει το σχολείο

ΠΕΤΡΟΣ --...φεύγουν τα καλύτερά μας χρόνια...!!

ΤΡΑΓΟΥΔΙ...ΘΕΡΙΝΑ ΣΙΝΕΜΑ -(DURATION – 5 ΛΕΠΤΑ)

(ανεβαίνουν μαθητές της Στ' τάξης κουβαλώντας καρέκλες, θρανίο και βιβλία κάνοντας την βιβλιοθήκη της τάξης. 2 μαθητές δίνουν συμβουλές)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ—Έλα να ετοιμαστούμε, έχουμε δουλειά απόψε.

ΔΗΜΗΤΡΑ—Ναι, ναι, έλα πιο γρήγορα οι καρέκλες, το θρανίο πιο εκεί, έτσι μπράβο..

(μόλις ετοιμαστεί το στήσιμο αρχίζει ο διάλογος)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —λοιπόν το στήσαμε, σου αρέσει, πολύ ωραίο είναι.

ΔΗΜΗΤΡΑ —Μ'αρέσει, είναι τέλειο, κοίτα ομορφιά, κοίτα φινέτσα...είμαστε οι καλύτεροι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ --Κι αυτό το τραπεζομάντηλο επάνω είναι πολύ ωραίο, κάνει την διαφορά

ΔΗΜΗΤΡΑ —Δική μου ιδέα ήταν, ωραίο είναι, μη το ξεχνάμε

(πλησιάζει ένας τρίτος μαθητής)

ΝΙΚΟΣ ΜΠ.—Εδώ είσαστε? Βλέπω τραπέζι, τραπεζομάντηλο, καρέκλες..τι ετοιμάζεται?

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —Θα παίξουμε το Τσάντα – Τσαντάκι του Δ. Ψαθά. Κωμωδία!

ΔΗΜΗΤΡΑ —Ξέρεις αυτό που ένας τύπος τρελαίνεται που μία κυρία ανοίγει την τσάντα και το τσαντάκι της...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —και της χώνει μία σφαλιάρα, το ξέρεις;

ΝΙΚΟΣ ΜΠ —Ναι βρε, το ξέρω, κάθε χρόνο το παίζει η Στ' τάξη. Ο κύριος Τάσος δεν ξέρει να κάνει τίποτε άλλο, όλο τα ίδια και τα ίδια.

ΔΗΜΗΤΡΑ —Ναι? Ασα το έχουνε ξαναπαίζει?

ΝΙΚΟΣ ΜΠ —Βέβαια, γι αυτό λοιπόν σκεφτείτε κάτι άλλο. Κρατήστε το τραπέζι, το τραπεζομάντηλο και τις καρέκλες και παίξτε κάτι άλλο, μπορείτε?

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —Μάλιστα, καμιά ιδέα;

ΔΗΜΗΤΡΑ —μμμμμ!!

ΝΙΚΟΣ ΜΠ —Το βρήκα, να παρουσιάσουμε κάτι σχετικό με τις διακοπές μας και την γκρίνια που έχουμε στο σπίτι με το που θα πάμε?

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —Ναι, καλή ιδέα, τι θα χρειαστούμε όμως?

ΔΗΜΗΤΡΑ —Σίγουρα θα χρειαστούμε έναν μπαμπά, τον Βασίλη και μία μαμά την Ρένα!

ΝΙΚΟΣ ΜΠ —Σωστά, ας τους βάλουμε εκεί να κάθονται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —Θα χρειαστούμε κι ένα παιδί την Ελένη!

ΔΗΜΗΤΡΑ —Όχι, εγώ λέω 3 παιδιά, την Ελένη, τον Γιώργο και τον μεγαλύτερο τον Δημήτρη και θα τους βάλουμε εκεί.. , αλλά να βάλουμε και μία ανατροπή?

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —Τι ανατροπή?

ΔΗΜΗΤΡΑ —Να κάτι που θα ανατρέπει την υπόθεση, κάτι σαν έναν απατεώνα

ΝΙΚΟΣ ΜΠ —καλή ιδέα, έναν μαφιόζο!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —και κάποιον που θα τους φέρει τα νέα, έναν ταχυδρόμο ας πούμε, τον κυρ Χρήστο!!

ΝΙΚΟΣ ΜΠ —Ωραία, ξεκινάμε λοιπόν με την οικογένεια, τους έχουμε στο τραπέζι..

ΔΗΜΗΤΡΑ --Και θα τους κάνουμε να μιλάνε..με το ένα...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —με το δύο....

ΝΙΚΟΣ ΜΠ —με το τρία...και φύγαμεεε!!! (DURATION - 7 ΛΕΠΤΑ)

Σκηνή 1η

(Η οικογένεια συζητά για τον προορισμό των διακοπών)

ΜΟΥΣΙΚΗ: RENE AUBRY – ANTOINE ET FELICIE

(Η οικογένεια κάνει πως συζητάει αλλά δεν ακούγονται οι φωνές τους.)

(30 δευτ. μουσική μετά χαμηλώνει και ξεκινάνε τα λόγια.)

ΒΑΣΙΛΗΣ=ΧΡΗΣΤΟΣ

ΡΕΝΑ=ΣΩΤΗΡΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ=ΣΑΒΒΑΣ

ΕΛΕΝΗ=ΦΩΤΕΙΝΗ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ=ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΜΑΦΙΟΖΟΣ=ΓΙΩΡΓΟΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ=ΝΙΚΟΣ ΤΟΠ.

Βασίλης: Λοιπόν παιδιά εγώ λέω να πάμε Καλλικράτεια. Θα σας περιμένουν ο παππούς και η γιαγιά! Θα παίξετε, θα πάμε στην πλατεία και άλλα!

Ρένα: Αμάν βρε Βασίλη! Κάθε χρόνο εκεί είμαστε! Απορώ πως δεν βαρέθηκες...

Ελένη: Εγώ πάντως θέλω να πάω στην Κρήτη! Ήλιος! Θάλασσα! Και όλα τα συναφή!

Γιώργος: Εγώ θέλω να κάτσω Φίλυρο. Που να τρέχουμε τώρα σε Κρήτες και Καλλικράτειες. Εγώ δεν πάω πουθενά. Εδώ είμαστε μια χαρά! Εγώ θα έχω το Playstation, η Ελένη τις κούκλες τις... Στο χωριό όλο με τις λάμπες αερίου θα είμαστε...

Δημήτρης: Ε, καλά μην υπερβάλλουμε! Έχει και το χωριό τα καλά του. Πάντως εγώ, η αλήθεια να λέγεται, θέλω Μύκονο! Το νησί των διασήμεων!

Ρένα: Και τι θες εκεί πέρα; Να δεις τη βίλλα του Τριανταφυλλόπουλου;

Δημήτρης: Ε, άσε με κι εμένα να νιώσω μια στιγμή λίγο γκλάμουρους!

Βασίλης :Ναι τώρα..., τώρα που δεν έχουμε ούτε ούρο, τώρα μου θέλετε γκλαμουριά, ώρα Τρόικα που χρειαζόμαστε!

Ελένη: Κρήτη και πάλι Κρήτη.

Βασίλης : Καθίστε ρε παιδιά! Η μία θέλει Κρήτη, ο άλλος Μύκονο, ο Γιώργος Φίλυρο! Ηρεμήστε! Την τσέπη μου τη ρωτήσατε; Κόψαμε τα φροντιστήριά σας, κόψαμε τα ρούχα σας, κόψαμε , κόψαμε, κόψαμε...από πού βρε παιδιά να βγούνε οι διακοπές?

Ρένα: Ε βέβαια! Λεφτά για να αγοράσεις τζιπ είχες! Για λίγο διαφορετικές διακοπές, δεν έχεις!

Βασίλης: Ναι αλλά το τζιπ το πήραμε προ κρίσεως, και τις διακοπές τις θέλετε μετά κρίσεως. Καλά, θα δω. Αφήστε να περάσουν λίγες μέρες και βλέπουμε. Μήπως τελικά μετά τις εκλογές δούμε μια άσπρη αντιμνημονιακή μέρα

Δημήτρης: Τώρα σωθήκαμε...!!

ΜΟΥΣΙΚΗ: RENE AUBRY – DOLCE VITA

(Μόλις τελειώσει η ετοιμασία των σκηνικών, η οικογένεια μπαίνει στην σκηνή και κάνει πως τρώει.

Χαμηλώνει η μουσική και ξεκινάει η σκηνή 2)

Σκηνή 2^η

(Η οικογένεια τρώει και παϊνεύει το κοτόπουλο της μαμάς. Το φαγητό διακόπτει το κουδούνι της πόρτας.)

Βασίλης :Ρένα, το κοτόπουλο σου είναι μούρλια!

Ρένα :Το ξέρω, αν και το χρυσοπλήρωσα..., οι μισθοί κατεβαίνουν, τα κοτόπουλα ανεβαίνουν

Βασίλης: Πάλι το ανέβασαν το κοτόπουλο;

Ρένα ;Άσε Βασίλη... αισχροκέρδεια, εδώ και 2 χρόνια τα πάντα έχουν πάρει τον ανήφορο, η ζωή μας μόνο πήρε τον κατήφορο

Ελένη :Μummy φοβερό! Ειδικά και η γέμιση!!

Γιώργος :Μάμα Μια! Μόνο μια μαμά κάνει τόσο γευστικό κοτόπουλο!!

Δημήτρης: Όντως! Άλλα, μιας και είμαστε εδώ όλοι μαζί, και τρώμε, και περνάμε ευχάριστα, τι θα γίνει με τις διακοπές;

Βασίλης: Σας το ξαναλέω! Θα περάσουμε υπέροχα στη Καλλικράτεια, θα μας βγει οικονομικά, θα μας ταΐζουν και οι παππούδες..Τι άλλο θέλετε? Θα έχουμε και λεφτά από το Σεπτέμβρη για τα νέα χαράτσια. Ε? Τι λέτε?

Ρένα :Άντε πάλι! Ρε Βασίλη εδώ και 15 χρόνια διακοπές στην Καλλικράτεια κάνουμε! Μια ζωή την έχουμε. Πληρώνουμε, πληρώνουμε, δεν βαρέθηκες? Θα μας πεθάνει η τρόικα και διακοπές της προκοπής δεν θα έχουμε πάει!

Βασίλης :Καλά! Εντάξει! Φτάνει! Πάμε όπου θέλετε αρκεί να μην είναι και πολύ ...

(Ηχητικό εφέ) (Κουδούνι πόρτας x2)

Βασίλης :...ακριβό... Άντε θα ανοίξει κάποιος την πόρτα;

Ρένα :(ηχητικό εφέ αρκετές φορές) Άντε πάω εγώ...

(ηχητικό εφέ πολλές φορές) (φωνάζει) Εντάξει, εντάξει! Έρχομαι!

Μπαααααα.

(ανοίγει μια υποτιθέμενη πόρτα)

Ρένα :Καλησπέρα...

Μαφιόζος :Γεια σας! Είμαι από το διεθνές πρακτορείο Astropoleki Tours.

Ρένα :Μάλιστα... και τι ζητάτε;

Μαφιόζος :Ξέρετε, ξέρω τις κρίσεις που έχουν οι οικογένειες σχετικά με το πού να πάνε διακοπές. Ακόμα περισσότερο με την κρίση της οικονομίας. Και εγώ ήρθα εδώ για να σας βολέψω!

Ρένα :Πάνω στην ώρα!! Περάστε καλέ μου άνθρωπε!

Μαφιόζος: Ευχαριστώ! Ελπίζω να μην σας διακόπτω!

Ρένα :Εσείς να μας διακόπτετε;;! Εσείς είστε ο Σωτήρας μας!

Βασίλης :Καλώς τον!

Μαφιόζος :Γεια σας! Έρχομαι από το διεθνές πρακτορείο Astropoleki Tours!

Γιώργος :(μουρμουρίζει) Αστροπελέκι να μας κάψει!

Ρένα :Σσςς! Τι είναι αυτά που λες; Θα προσβάλεις τον κύριο! Συγγνώμη!

Μαφ. :Όπως έλεγα, μπορώ να σας προσφέρω εξαιρετικές διακοπές σε εξωτικά νησιά σε αρκετά καλές τιμές! Ειδικά τώρα με την κρίση τα πάντα είναι στο 1/3 της τιμής τους.

Βασίλης: Δηλαδή, δηλαδή;

Μαφ. :Δηλαδή. Για τις Μπαχάμες... μισό λεπτό... (ανοίγει τον χαρτοφύλακα και βγάζει διάφορα χαρτιά)

Με προκαταβολή 800 € θα ταξιδέψετε όλοι στις Μπαχάμες. Συμπεριλαμβάνεται ημιδιατροφή, έξοδα μεταφοράς, φόροι αεροδρομίου...

Βασίλης :Καλή η προσφορά. Αλλά κάτι σε Ελληνικό δεν έχουμε;

Μαφ. :Φυσικά και έχουμε! Ταξίδι στην Κέρκυρα με .....

Ελένη :Κρήτη έχετε;;;!!!!

Μαφ. :Ναι! Κρήτη με ταχύπλοο και με διαμονή σε....

Δημήτρης :Μύκονο;;

Μαφ. :Ναι παιδί μου έχω και Μύκονο! Όλα τα έχω! Στη Μύκονο, σε ξενοδοχείο 5 αστέρων με δωμάτια με όλες τις σύγχρονες ανέσεις και για τα παιδιά Δωμάτιο παιχνιδιών με Play....

Γιώργος :... Station?! Άνθρωπέ μου με σώζεις!

Βασίλης: Και πόσο για Μύκονο;

Μαφ. :700 € προκαταβολή και όλα πληρωμένα!

Ρένα :Ναι ρε Βασίλη! Δέξου την προσφορά!

Βασίλης :Κάτσε ρε παιδί μου να ακούσουμε και άλλα...

Ρένα :Τι να ακούσεις;;; Εδώ μας έρχεται προσφορά εξ ουρανού!

Βασίλης :Άντε καλά... Δέχομαι την προσφορά σου αρκεί να μην είναι προσφορά σωτηρίας όπως κάποιων άλλων σωτήρων τα τελευταία 3 χρόνια! Για σας το κάνω αγάπες μου!!!!

Μαφ. :Ένα λεπτάκι, υπογράψτε εδώ, και εδώ, και εδώ, εδώ να βάλει η σύζυγος, εδώ το όνομά σας, τελειώσαμε.

Βασίλης ;Εκλεισε! (χειραψία με τον μαφιόζο).

Και ένα τηλεφωνάκι;

Μαφ. :Ναι. 801 801 801 801.

Το καράβι αναχωρεί από τον Πειραιά στις 12/6 στις 7:30 το πρωί.

Βασίλης :Και τα εισιτήρια;

Μαφ. :Θα σας περιμένω εγώ εκεί!

Βασίλης :Ευχαριστώ!

Μαφ. :(Ξαναβάζει τα χαρτιά στο χαρτοφύλακα. Φεύγει και γελάει κρυφά περήφανος για το κατόρθωμά του. Μέχρι την έναρξη της σκηνής 3 ακούγεται μουσική)

Βασίλης :Εμένα όμως να δεις που κάτι μου βρομάει σε αυτή την ιστορία... Κάποιο λάκκο έχει η φάβα! Κι άλλοι λέγανε θα μας σώσουνε και βουλιάξαμε, λέτε να βουλιάξουμε και τώρα?

ΜΟΥΣΙΚΗ Putting in the Ritz – Terry Snyder

Σκηνή 3η

(Ενώ η οικογένεια ετοιμάζει τις βαλίτσες της, ο ταχυδρόμος ονόματι Χρήστος φέρνει την καθημερινή εφημερίδα και η οικογένεια καταλαβαίνει ότι έπεσε θύμα απάτης.)

Ρένα :Άντε ετοιμαστείτε! Σε καμιά ωρίτσα ξεκινάμε!

Βασίλης: Ρούχα, βιβλία, κινητά... ΚΙΝΗΤΑ! Καλά, ρε Γιώργο δεν σου είπα να φορτίσεις τα κινητά; Κοίτα! Μηδέν κουτάκια!

Γιώργος ;Sorry Μπαμπά αλλά τότε έπαιζα...

ΜΟΥΣΙΚΗ: DOOR BELL SOUND EFFECT

Ρένα :Ποιος να είναι πάλι Θεέ μου!

(Παίζεται παράλληλα η μουσική Short-term Dory και η πόρτα ανοίγει με το που τελειώνει η μουσική.)

Ρένα ;Καλώς τον κυρ Χρήστο! Τι μας έφερες σήμερα;

Χρήστος :(Κρατά φακέλους και μια εφημερίδα) Χαράτσια κυρία Ρένα μου , χαράτσια. Λογαριασμούς ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ... α, και το «Πρωινό Λάλημα».

Ρένα ;Α, έφερες και την εφημερίδα; Για να δούμε λοιπόν... (Κάνει πως διαβάζει) Ε. δεν το πιστεύω! Δεν το πιστεύω!

Χρήστος: Τι έγινε καλέ;

Ρένα :(Τσιρίζει) Βασίλη!!!! Βασίλη!!!! Τρέξε!!!!

Βασίλης: Τι έγινε καλέ; Μας κοψοχόλιασες! Πτωχεύσαμε? Μήπως γυρίσαμε στη δραχμή?

Ρένα : Κάτι χειρότερο.! Διάβασε εδώ!

Βασίλης: Που;

Ρένα :Εδώ, στο «Πρωινό Λάλημα»! Θεούλη μου τι πάθαμε!

Βασίλης: (Κάνει πως διαβάζει) ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΜΑΦΙΟΖΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΕΙΚΟΝΙΚΑ ΠΑΚΕΤΑ ΔΙΑΚΟΠΩΝ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΙ TOURS» ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ ΦΩΤΟ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2. (Γυρνάει τις σελίδες ταραγμένος) ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ! ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ!

Παιδιά μαζί: Τι έγινε βρε;

Ρένα :Τι να γίνει;! Πέσαμε..., πέσαμε..., πέσαμε...,

Γιώργος :Άντε μίλα!

Ρένα :Πέσαμε θύμα απάτης! Κοιτάξτε! ...το καράβι έπεσε στα βράχια!

Γιώργος :Μα αυτός δεν είναι που μας πούλησε διακοπές! Και μας πήρε και...

Δημήτρης :Ναι ξέρω, 700€

Ελένη :Και τώρα τι θα γίνει;

Βασίλης :Δεν ξέρω. Πάντως ένα σας λέω! Διακοπές με πακέτα δεν ξαναπάμε! Και επειδή στην τσέπη μου δεν έχει μείνει δεκάρα τσακιστή γιατί τα δώσαμε όλα σε αυτό το λωποδύτη...

Δημήτρης: Άσε με να μαντέψω!

Ελένη :Καλλικράτεια! (το λέει κάπως βαριεστημένα.)

Γιώργος: Καλλικράτεια... (>> >>)

Ρένα :Συγγνώμη βρε Βασίλη που δε σε άκουσα. Άντε λοιπόν. Τις βαλίτσες τις έχουμε έτοιμες. Η Καλλικράτεια... περιμένει! Και σου υπόσχομαι και εγώ και τα παιδιά...

Ρένα + Παιδιά: ...πως δεν θα ξαναπάρουμε πακέτο διακοπών από αγνώστους!

Βασίλης: Ποτέ ξανά εμπιστοσύνη σε λωποδύτες..ποτέ ξανά εμπιστοσύνη σε αερολόγους...σκεφτόμαστε πρώτα και μετά αποφασίζουμε, και αποφασίζουμε..

Όλοι μαζί: ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑ!!

ΜΟΥΣΙΚΗ: RENE AUBRY – PRIMMA DONNA (DURATION –15 lepta)

(μπαίνουν οι 3 μαθητές που παρουσίασαν το έργο)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ—Ωραία τα καταφέραμε, είδες χειροκρότημα? Είδες χαμόγελο?

ΔΗΜΗΤΡΑ—Ναι ωραίο ήταν, αλλά δεν φτάνει αυτό, πρέπει να δείξουμε και κάτι άλλο, έχετε καμιά ιδέα?

ΝΙΚΟΣ ΜΠ.—Εγώ λέω να πούμε να τους καληνυχτίσουμε και να πάμε να κοιμηθούμε. Πολύ κουράστηκα σήμερα,

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —Τι έκανες βρε και κουράστηκες?

ΝΙΚΟΣ ΜΠ —Ξάπλωνα...!!

ΔΗΜΗΤΡΑ —καλός τεμπελάκος είσαι..

ΝΙΚΟΣ ΜΠ —δε λέμε κανένα τραγούδι να ανοίξει το χειλάκι μας?

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —καλή ιδέα?

ΔΗΜΗΤΡΑ —Μισό λεπτό, μόνοι μας θα το πούμε?

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ —όχι βέβαια, ολόκληρη χορωδία έχουμε εδώ μαζί μας, ολόκληρη παρέα.

ΔΗΜΗΤΡΑ —Ολόκληρη παρέα είμαστε, είμαστε εδώ τώρα, τελευταία μέρα στο σχολείο αλλά είναι σίγουρο πως θα είμαστε πάντα μαζί, στα ίδια μέρη θα γυρνάμε, θα ίδια μέρη θα ξαναβρεθούμε...

ΤΡΑΓΟΥΔΙ...ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΜΕΡΗ ΘΑ ΞΑΝΑΒΡΕΘΟΥΜΕ!! (DURATION - 18 ΛΕΠΤΑ)

ΝΤΑΝΙΕΛ: Είδες? Τα κατάφεραν οι προηγούμενοι, στήσανε μέχρι και θεατρικό, εμείς τίποτα.

ΠΕΤΡΟΣ: μας έβαλε ο κυρ Τάσος, είπαμε μία κουβέντα και τελειώσαμε. Δεν είναι έτσι, θέλουμε κι εμείς να πούμε μερικά λόγια, να μας βγάλουν μερικές φωτογραφίες.

ΝΤΑΝΙΕΛ: Έλα, έλα, δεν είμαστε ψώνια εμείς. Εμείς είμαστε σοβαροί μαθητές.

ΠΕΤΡΟΣ: Ωραία, και τι προτείνεις για να τους δείξουμε πως είμαστε σοβαροί? Να τους πούμε πως λέγεται το DNA στα ελληνικά?

ΝΤΑΝΙΕΛ: Γιατί το ξέρεις?

ΠΕΤΡΟΣ: Φυσικά αγαπητέ μου. Το δεσοξυριβοζονουκλεϊνικό οξύ είναι ένα νουκλεϊκό οξύ που περιέχει τις γενετικές πληροφορίες που καθορίζουν τη βιολογική ανάπτυξη όλων των κυτταρικών μορφών ζωής και των περισσοτέρων ιών. Το DNA συνήθως έχει τη μορφή διπλής έλικας.

ΝΤΑΝΙΕΛ: Ωχ, ωχ, εσύ το πήρες σοβαρά. Εγώ λέω να τους πούμε ένα ανέκδοτο. Να γελάσει λιγάκι το χειλάκι τους, δεν βλέπεις πως είναι όλοι τους κατσούφηδες.

ΠΕΤΡΟΣ: Ξέρεις κανένα?

ΝΤΑΝΙΕΛ: Αμέ, άκου. Ήταν ο Μήτσος στο δικαστήριο και δικαζόταν γιατί προσπάθησε να πνίξει την Κατίνα και....

ΣΑΒΒΑΣ: Για πες μας κύριε Μήτσο γιατί προσπαθήσατε να πνίξετε την κυρία Κατίνα στη θάλασσα?

ΓΙΩΡΓΟΣ: Με το μπαρδόν κύριε Πρόεδρα αλλά μου γύρισε το μάτι.

ΣΑΒΒΑΣ: Τι θα πει σου γύρισε το μάτι κύριε Μήτσο;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μου επιτρέπεται να σας εξηγήσω κύριε Πρόεδρα?

ΣΑΒΒΑΣ: Αυτό περιμένουμε κύριε Μήτσο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Που λέτε κύριε Πρόεδρα, εγώ καθόμουν ησύχος στο παγκάκι και έπαιζα το μπεγλέρι μου. Ώσπου ξαφνικά εμφανίζεται μία θεά κύριε Πρόεδρα, η εν λόγω κυρία, κύριε Πρόεδρα.

ΣΑΒΒΑΣ : Λοιπόν? Συνέχισε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Το λοιπόν συνεχάω κύριε Πρόεδρα., Σηκώνομαι και την πλευρίζω, την βλεφαριάζω και της λέω : «: Ματμουαζέλ, να το σεργιανίσουμε μαζί?» Που θα πει κύριε Πρόεδρε, να πάμε βολτίτσα.

ΣΑΒΒΑΣ: Α! μάλιστα, και συνέχεια, συνέχισε ήθελα να πω!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μου ρίχνει έναν ήλιο στο πρόσωπο κύριε Πρόεδρα και της κάνω «Μήτσος» ,

ΚΑΤΙΝΑ: «Κατίνα»,

ΓΙΩΡΓΟΣ: μου κάνει κύριε Πρόεδρα. Αντιληπτόν κύριε Πρόεδρα

ΣΑΒΒΑΣ: Αντιληπτόν , αντιληπτόν για συνέχισε!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Συνεχάω κύριε Πρόεδρε, Προχωράμε, προχωράμε κύριε Πρόεδρε και ξαφνικά συναντάμε έναν κολορατζή.

ΣΑΒΒΑΣ : Τι συναντάτε?

ΓΙΩΡΓΟΣ Έναν κολορατζή κύριε Πρόεδρε, ένα μεροκαματιάρη που πουλούσε κουλούρια.

ΣΑΒΒΑΣ: Α: μάλιστα! Συνέχισε , συνέχισε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: και τι ρωτάω κύριε Πρόεδρα γιατί είμαι και λίγο τζέντλεμαν κύριε Πρόεδρα, «Κατινάκι θέλεις κολούρι»,

ΚΑΤΙΝΑΚΙ: «Τσου»

ΓΙΩΡΓΟΣ!, μου απαντάει κύριε Πρόεδρα., που σημαίνει ΟΧΙ κύριε Πρόεδρα. «Λος» της απαντάω κύριε Πρόεδρα που σημαίνει «καλώς»

ΣΑΒΒΑΣ: Το καταλάβαμε κύριε Μήτσο, για συνέχισε και φτάσε στην προσπάθεια πνιγμού.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Το φτάνω κύριε Πρόεδρα,, το φτάνω. Το προχωράμε, το προχωράμε, συναντάμε κι άλλο κολορατζή κύριε Πρόεδρα. Και το ξαναρωτάω το Κατινάκι κύριε Πρόεδρα: «Κατινάκι, θέλεις κολούρι» ,

ΚΑΤΙΝΑΚΙ: «Τσου»

ΓΙΩΡΓΟΣ: μου απαντάει κύριε Πρόεδρε, «Λος» της απαντάω κύριε Πρόεδρα. Γίνεται αντιληπτόν κύριε πρόεδρα?

ΣΑΒΒΑΣ: Ωραία, ωραία καταλάβαμε, της πρότεινες δύο φορές κολούρι, κουλούρι ήθελα να πω, αυτή αρνήθηκε κι εσύ προσπάθησες να την πνίξεις, σωστά? Άντε να τελειώνουμε κύριε Μήτσο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όχι κύριε Πρόεδρα, δεν είναι έτσι, περιμένετε και θα καταλάβετε, να το συνεχίσω κύριε Πρόεδρα?

ΣΑΒΒΑΣ: Άντε, συνέχισέ το να δούμε που θα μας βγάλει.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Το προχωράμε, το προχωράμε, ξανά κύριε Πρόεδρα και συναντάμε κι άλλο κολορατζή κύριε Πρόεδρα. Και το ξαναρωτάω το Κατινάκι κύριε Πρόεδρα: «Κατινάκι, θέλεις κολούρι» ,

ΚΑΤΙΝΑΚΙ: «Τσου»

ΓΙΩΡΓΟΣ: μου απαντάει κύριε Πρόεδρε, «Λος» της απαντάω κύριε Πρόεδρα.

ΣΑΒΒΑΣ: Ουφ, επιτέλους κύριε Μήτσο, έχετε συναντήσει όλους τους κουλαρητζήδες της περιοχής, επιτέλους φτάστε στον πνιγμό, επιτέλους.

ΓΙΩΡΓΟΣ Φτάνω κύριε Πρόεδρα, φτάνω. Το προχωράμε, το προχωράμε κύριε Πρόεδρα ώσπου φτάνουμε στην προκυμαία και βλέπω τις βάρκες να κουνιούνται κύριε Πρόεδρα.

ΣΑΒΒΑΣ: Ε, προκυμαία είναι κύριε Μήτσο, θάλασσα έχει, βάρκες θα υπάρχουν και θα κουνιούνται, τι θα κάνουν κύριε Μήτσο, κουλούρι θα τρώνε? Τελειώνετε επιτέλους.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Με το μπαρδόν κύριε Πρόεδρα, με παρεξηγήσατε.

ΣΑΒΒΑΣ: Καθόλου, συνεχίστε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Συνεχάω κύριε Πρόεδρα, κοιτάμε τις βάρκες που κουνιούνται κύριε Πρόεδρα και το ρωτάω το Κατινάκι «Κατινάκι, γουστάρεις βαρκάδα?» γιατί είπαμε κύριε Πρόεδρα , το έχω μέσα μου, είμαι και τζέντλεμαν.

ΣΑΒΒΑΣ: Συνέχισε, ουφ!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Κουραστήκατε κύριε Πρόεδρε? Να το σταματήσουμε να το κάνουμε αύριο?

ΣΑΒΒΑΣ: να μη σε νοιάζει τι έπαθα εγώ κύριε Μήτσο, συνέχισε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μάλιστα κύριε Πρόεδρα, εγώ για το καλό σας το λέω

ΣΑΒΒΑΣ: Συνέχα είπα, συνέχισε εννιώ!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Λος κύριε Πρόεδρα. Της λέω που λέτε «Κατινάκι γουστάρεις βαρκάδα?»

ΚΑΤΙΝΑΚΙ: «Γουστάρω Μήτσο μου»

ΓΙΩΡΓΟΣ: μου απαντά.

ΣΑΒΒΑΣ: Λοιπόν?

ΓΙΩΡΓΟΣ: και μπαίνουμε στη βάρκα κύριε Πρόεδρα και κωπηλατώ, κωπηλατώ ώσπου φτάνουμε στα μέσα του πελάου. Και τι να δω κύριε Πρόεδρα?

ΣΑΒΒΑΣ: Τι βλέπεις κύριε Μήτσο μας?

ΓΙΩΡΓΟΣ: Βλέπω το Κατινάκι στεναχωρημένο και το ρωτάω κύριε Πρόεδρα «κατινάκι τι έχεις?» και τι μου απαντάει κύριε Πρόεδρα?

ΣΑΒΒΑΣ: Τι σου απαντάει κύριε Μήτσο μας?

ΚΑΤΙΝΑΚΙ: « Θέλω κολούρι»

ΓΙΩΡΓΟΣ:...εεεε την πνίγεις κύριε Πρόεδρα ή δεν την πνίγεις?

ΣΑΒΒΑΣ: Την πνίγεις, την πνίγεις (DURATION ---28 ΛΕΠΤΑ)

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Σ: Πως τα πάμε ως τώρα? Πως σας φαίνεται? Έχουμε και συνέχεια μην βιάζεστε να φύγετε. Ούτε τους μισούς μαθητές δεν έχετε γνωρίσει ως τώρα. Θα συνεχίσουμε την γιορτούλα μας δίνοντας κάποιες πληροφορίες για την τάξη μας. Η τάξη μας ξεκίνησε το 2007...,

ΝΙΚΟΣ ΤΣ: Κάνε άκρη, κάνε άκρη σε παρακαλώ. Έχουμε δουλειά εδώ να κάνουμε. Έλα...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΠ: Βρε παιδιά τι είναι αυτό που κάνετε τώρα? Είπα να παρουσιάσουμε την τάξη μας, μετά το κάνετε αυτό.

ΜΑΡΙΑ ΦΤ.: Κατερίνα εσύ να κάνεις στην άκρη, σου είπε ο Νίκος πως έχουμε δουλειά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΠ: Τι δουλειά βρε παιδιά. Κάτι τέτοια κάνετε και οι γονείς με τους δασκάλους από κάτω θα μας παρεξηγήσουν.

ΝΙΚΟΣ ΤΣ: Κατερίνα, πρέπει να στήσουμε το σκηνικό για να γίνει πιο εύκολη η παρουσίαση της φετινής χρονιάς.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΠ: παρουσίαση? Τι εννοείται?

ΜΑΡΙΑ ΦΤ: να βρε παιδί μου, θα πρέπει να δείξουμε σε όλους εδώ τι ακριβώς κάναμε την φετινή χρονιά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΠ: Μα δεν κάναμε τίποτα

ΝΙΚΟΣ ΤΣ: μα αυτό θα δείξουμε, το τίποτα

ΜΑΡΙΑ ΦΤ: Κι επειδή δεν κάναμε τίποτα, προσπαθούμε να στήσουμε ένα ωραίο σκηνικό , να θαμπωθούν οι θεατές, να ενθουσιαστούν με αποτέλεσμα όλοι να μείνουν ικανοποιημένοι.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΠ: κατάλαβα, δηλαδή θα προσπαθήσουμε να δείξουμε το κενό.

ΜΑΡΙΑ ΦΤ: Ακριβώς, το απόλυτο κενό.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΠ: Και μόνο με το σκηνικό θα το πετύχετε?

ΜΑΡΙΑ ΦΤ: Όχι βέβαια, θα βάλουμε μερικούς μαθητές να μιλάνε, να μιλάνε, να μιλάνε, μέχρι να νυστάξουν οι θεατές..

ΝΙΚΟΣ ΤΑ: Και μετά εμείς θα φύγουμε σιγά σιγά...κατάλαβες?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΠ: Οκ... ας το κάνουμε, πως αρχίζουμε?

ΜΑΡΙΑ ΦΤ: Λοιπόν, ας ξεκινήσουμε πρώτα με τον Σεπτέμβριο, τι κάναμε το Σεπτέμβριο?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΠ: Τίποτα

ΝΙΚΟΣ ΤΑ: Ακριβώς.

ΜΑΡΙΑ ΦΤ: Ποιος θα μας παρουσιάσει το τίποτα? Εεε συγγνώμη, τον Σεπτέμβριο?

ΝΙΚΟΣ ΤΣ: Εγώ λέω η Πηνελόπη

ΜΑΡΙΑ ΦΤ: Ωραία λοιπόν, συμφωνούμε?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΠ- ΝΙΚΟΣ ΤΣ: Ναι

ΜΑΡΙΑ ΦΤ: Κυρίες και κύριοι σας παρουσιάζουμε την Πηνελόπη Κουσενίδου και στο τραγούδι ,χμμμ...συγγνώμη την Πηνελόπη Κουσενίδου στο απόλυτο κενό του Σεπτεμβρίου!.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ: Να'μαι κι εγώ, σας ευχαριστώ, (προς τους 3 μαθητές) μπορείτε να εξαφανιστείτε τώρα. Θέλω όλη τη σκηνή δικιά μου. Λοιπόν, εγώ είμαι η Πηνελόπη Κουσενίδου και θα σας μιλήσω για τον Σεπτέμβριο. Όπως ξέρετε ξεκινήσαμε το Σεπτέμβριο όλο χαρά που ανταμώσαμε με τους συμμαθητές μας. Έκτη τάξη αλλά είχαμε, έτσι νομίζαμε , ένα πολύ καλό δάσκαλο. Στην πορεία μας βγήκε λιγάκι άγριος αλλά τον συνηθίσαμε. Στην αρχή ήταν κάπως έτσι (παντομίμα με παιδιά και δάσκαλο) στη συνέχεια γίναμε έτσι (παντομίμα με παιδιά) και στο τέλος καταλήξαμε έτσι (παντομίμα με παιδιά). Ήταν ωραία εμπειρία. Αν εξαιρέσουμε τις επισκέψεις μας σε ωτορυνολαρυγγολόγο για να θεραπευτούν από τις αγριοφωνάρες του τα αυτιάκια μας κατά τ'άλλα ο Σεπτέμβριος πέρασε ήρεμα. Οι γονείς μας συναντήθηκαν με τον κύριο Τάσο, κανονίστηκε και η επίσκεψη στη Βουλή. Βέβαια, η βουλή είναι το κερασάκι της έκτης τάξης με τον κύριο Τάσο. Αλλά αυτά θα τα πούμε αργότερα.

Ο ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ

ΕΛΕΝΑ Κ.: Αυτό ήταν Κατερίνα μου. Απολυτήριο! (Το δείχνει με καμάρι). Απολυτήριο Δημοτικού! (Το δίνει στην Κατερίνα και κάθονται στο παγκάκι)

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ.: « Άριστα 9! ». Δεν τα πήγες και άσχημα.

ΕΛΕΝΑ Κ Ναι αλλά ποδήλατο δεν έχει. Πώς βγαίνει το καλοκαίρι χωρίς καινούριο ποδήλατο μου λες; Το παλιό μου τα΄ φτυσε. Ο κύριος πατέρας μου τις έκανε πάλι τις δηλώσεις του. Ποδήλατο θες; Απολυτήριο με 10 κορίτσι μου!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Εγώ τι να πω; Με το οκταράκι μου ούτε πατίνι δε βλέπω. Ζωή είναι αυτή; Ανταλλαγές θα κάνουμε; Φέρε μου βαθμό, πάρε αυτό;

ΜΑΡΙΑ: Μην κάνετε έτσι βρε κορίτσια.

ΕΛΕΝΑ Κ: Καλά. Εσύ μιλάς εκ του ασφαλούς. Έχεις το δεκαράκι σου στρογγυλό, στρογγυλό.....

ΜΑΡΙΑ: Πείτε στους γονείς σας ότι προσπαθήσατε. Το 8 και το 9 δεν είναι άσχημοι βαθμοί.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Τι μας λες βρε Μαρία. Αφού ο κύριος Τάσος το δήλωσε καθαρά. « Στη ζωή σήμερα υπάρχει θέση, μόνο για τους πρώτους»

ΜΑΡΙΑ: Να του πεις το εξής: « Και οι έσχατοι έσσονται πρώτοι». Το είπε ο Χριστός. Οι τελευταίοι θα γίνουν πρώτοι.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: (Με θαυμασμό) Τι λες βρε θηρίο; Που το διάβασες πάλι αυτό;

ΜΑΡΙΑ: Δεν θυμάσαι; Μας το είπε ο κύριος στα Θρησκευτικά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ Καλά λες τώρα το θυμήθηκα. (Αλλάζει ύφος) Για σταθείτε ρε παιδιά Μου ήρθε μια καλή ιδέα!

ΕΛΕΝΑ Κ: Πες την. Μια καλή ιδέα, είναι πάντα μια καλή ιδέα.

ΜΑΡΙΑ: Σωστά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Ποδήλατο δε θες; Άκου φοβερό επιχείρημα που διαθέτει το μυαλό της ιδιοφυΐας « Κατερίνα».

ΜΑΡΙΑ: Λέγε ντε, μας έσκασες.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Δε μου λες ο πατέρας σου δεν είναι ένας καλός άνθρωπος;

ΕΛΕΝΑ Κ: Είναι, δεν έχω παράπονο.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Δεν είναι κι ένας πετυχημένος επιχειρηματίας;

ΕΛΕΝΑ Κ Είναι. « Μάρμαρα – πλακάκια ο Μήτσος». Εκτελούνται παντός τύπου εργασίες.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Ωραία, με τι βαθμό τελείωσε το Δημοτικό;

ΜΑΡΙΑ: Μα τι σχέση έχει αυτό;

ΕΛΕΝΑ Κ: Περίμενε Μαρία. Κάπου το πάει το κορίτσι.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Λοιπόν, ξέρεις με τι βαθμό πήρε το απολυτήριο του Δημοτικού;

ΕΛΕΝΑ Κ: Αν θυμάμαι καλά, μια φορά που συζητούσε με τη μαμά.....(κάνει να θυμηθεί) Α! θυμήθηκα. Αυτή του έλεγε ότι μια ζωή ήταν του « λίαν καλώς», ενώ η μαμά του « Άριστα» κι ας έγινε νοικοκυρά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: ΜΠΙΝΓΚΟ!

ΜΑΡΙΑ: Τι μπίνγκο κυρία Κατερίνα παιχνίδι θα παίζουμε;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Όχι χρυσή μου! Η ιδιοφυΐα Κατερίνα πήρε μπρος..

ΕΛΕΝΑ Κ: Σου χρειάζεται γιατρός. Που το πας συναδέλφισσα;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Παιδί μου όπως ξέρεις «λίαν καλώς», σημαίνει πολύ καλά. Οπότε ο αγαπητός σου πατέρας αποκλείεται να είχε στο απολυτήριό του πάνω από 9! Τι ζητάει λοιπόν από εσένα ντε και καλά 10;Αφού αυτός με το «λίαν καλώς» του είναι μια χαρά άνθρωπος.

ΜΑΡΙΑ: Κατερίνα είσαι « γάτα». Φοβερή ιδέα! Σύμφωνα με τη μεταθετική ιδιότητα στα μαθηματικά, και εσύ Κατερίνα με το 9, μπορείς να γίνεις ένας πετυχημένος άνθρωπος ακριβώς όπως ο πατέρας σου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Άσε που έχουμε μπροστά μας, το Γυμνάσιο, το Λύκειο, το Πανεπιστήμιο.... Δεν μπορεί θα πάρουμε αυξήσεις, 17,18,19.....

ΕΛΕΝΑ Κ: (ενθουσιασμένη) Κορίτσια τι να σας πω. Μπράβο! Θα πάω στον πατέρα μου και θα του πω: « Μπαμπά μου, πετυχημένε μου πατέρα, πήρα στο απολυτήριο ότι είχες πάρει και εσύ όταν ήσουν στο Δημοτικό. Άριστα 9! Ακολουθώ τα βήματά σου! Αξίζω λοιπόν ένα καινούριο ποδήλατο!

ΜΑΡΙΑ: Αυτό είναι. Και όλο το καλοκαίρι θα είσαι « κορίτσι με το γρατσουνισμένο γόνατο» , από τις τούμπες που θα φας με το ποδήλατο.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Χα! χα! Ωραία τα λες Μαρία. Που το θυμήθηκες πάλι αυτό; Είναι από την Πέμπτη τάξη ε; Ωραίο ποίημα!

ΕΛΕΝΑ Κ: Ναι ναι πράγματι ωραίο. (αλλάζει ύφος λίγο στενοχωρημένα) Δε μου λέτε ρε παιδιά η Ελευθερία γιατί έκλαιγε;

ΜΑΡΙΑ: Δεν έμαθες; Το πήρε με 7.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Θυμάστε όμως ότι στους αγώνες τέννις ήταν πρώτη ; Ήταν απίθανη.

ΕΛΕΝΑ Κ: Γιατί στη μουσική δεν είναι πολύ καλή; Έχει ωραία φωνή και παίζει λίγο κιθάρα.

ΜΑΡΙΑ: Ναι αλλά χωρίς κλάσματα, γραμματική και νόμους του Νεύτωνα δεν έχει βαθμούς την σήμερα ημέρα κοπέλλα μου...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Θα βρει το δρόμο της κι αυτή. Εγώ τι κάνω με το οκταράκι μου λέτε; Εσείς βολευτήκατε μια χαρά.

ΕΛΕΝΑ Κ: Να εφαρμόσεις κι εσύ την ιδέα σου. Θα πας στον πατέρα σου....

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: (την διακόπτει) Δεν γίνεται...

ΜΑΡΙΑ: Γιατί δεν γίνεται;

ΑΓΓΕΛΟΣ: Γιατί .....δεν τελείωσε....

ΜΑΡΙΑ: Τι δεν τελείωσε;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Το Δημοτικό. (μικρή παύση) Ήταν λείει δύσκολο τότε. Μπήκε στο σιδεράδικο του κυρ-
Αποστόλη από μικρός, και τώρα έχει το δικό του. Και καμαρώνει.

ΕΛΕΝΑ Κ Ωραία! Άκου τώρα την ιδιοφυΐα « Έλενα»! Θα πας και θα του πεις: Μπαμπά τι άφησες στη μέση
όταν ήσουν μικρός; Θυμάσαι;

Τι άφησα ;θα σου πει αυτός. Το Δημοτικό δεν άφησες; Ε! Εγώ το τελείωσα και μάλιστα με βαθμό « Πολύ
καλά 8!».

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Κι άμα πέσει σφαλιάρα;

ΜΑΡΙΑ: Δε θα πέσει. Θα του πεις: Πάταξον μεν άκουσον δε! Αυτός δε θα καταλάβει και θα σταματήσει....

ΕΛΕΝΑ Κ: .....τότε θα του πεις: Πατέρα το 8 στο Δημοτικό είναι 18 στο Γυμνάσιο! Ας πούμε και κανένα
ψεματάκι. Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα!

ΜΑΡΙΑ: ...Εκεί τον έριξες σίγουρα. Και σε βλέπω μ' ένα καλοκαίρι χάρμα!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ: Μπράβο κορίτσια με σώσατε.

ΕΛΕΝΑ Κ: Μας έσωσες και σε σώσαμε κυρία ιδιοφυΐα. (Γελούν)

ΜΑΡΙΑ: Άντε κορίτσια. Το γυμνάσιο μας περιμένει!

ΟΛΟΙ: (τραγουδούν) Ο πιο καλός ο μαθητής ήμουν εγώ στην τάξη.....